

MoSt

Modlitebné
spoločenstvo
ECAV
na Slovensku

4/2025

MARTIN LUTHER

*Jak je to podivné
a jak sa všetko mení...
Keď najviac rana špie
a najviac svet je v vrení,
keď mraky nebo halia,
búrka je v obzore,
na poli plno skália
a na priehore
slnko zastreté...
Keď tma jak bolesť žhne
a cestu neviete...
Tu naraz temná pretne
lúč slnka jasavý
a farby dúhy letnej
skvejú sa z výšavy...*

*Boh poslal sluhu Svojho
k ľudu, čo úpel v mámení,
keď tápal v kruhu, v kráží
slepotou ranený...
A dal mu nebies bôľhoj,
dal SLOVA – pravdy tiaž...
Tak pod náporom SLOVA
praskli tmy okovy,
a ten, čo pády snoval,
sám padol – vekový.
A sluha, ktorý verne
ten odkaz odovzdal,
odišiel ticho –
v ticho prenesmierne,
keď ho Boh povolal.*

Michal Slavka

PRE SOBOTNÉ VEČERY

4.10.

Na ceste do zaslúbenej zeme

Matúš 6,33

„Nebudte teda ustarostení a nehovorte: Čo budeme jesť? alebo: Čo budeme piť? alebo: Čím sa budeme odievať? Veď váš Otec nebeský vie, že to všetko potrebujete. Ale hľadajte najprv kráľovstvo Božie a ostatné vám bude pridané“ (Mt 6,33).

Len viera prebudená a uschopnená Duchom Svätým dokáže pochopiť a zatúžiť po kráľovstve Božom, ktoré je *„spravodlivosť, pokoj a radosť v Duchu Svätom“* (R 14,17). Nuž, my, ktorí túžime, vydajme sa na cestu Domov už dnes. Otvorme Písmo a prijmime jeho rady:

„Bud' silný a odvážny! Nestrachuj sa a nezúfaj! Lebo Hospodin, tvoj Boh, bude s tebou kamkoľvek pôjdeš“ (Joz 1,9).

„Do života vedie tesná brána a úzka cesta a málo je tých, ktorí ju nachádzajú“ (Mt 7,14).

Naša cesta do zaslúbenej zeme je plná prekážok, obrov, musíme si obliekať denne Božiu výzbroj (Ef 6) a Slovo nášho Boha mať na jazyku a veriť v Božiu pomoc. A predsa túžime len po tejto ceste ísť, lebo šťastné sú duše, ktoré po nej putujú domov. S radosťou každé ráno vykročíme, lebo *Domov večný je našej cesty cieľ...!*

Zažijeme prenasledovanie

„Blahoslavení ste, keď vás pre Mňa hanobia a prenasledujú a hovoria o vás všetko zlé; radujte a veselte sa, pretože vaša odmena hojná je v nebesiach, veď tak prenasledovali prorokov, ktorí boli pred vami“ (Mt 5,11-12).

Apoštol Pavel vyznáva: *„Viac som sa napracoval, viac naúpel vo väzeniach, viac nazvíjal pod údermi...“* (2Kor 11,23). Milovaní! *„Všetko môžeme v Kristovi, ktorý nás posilňuje!“* (Fil 4,13).

Treba nám opustiť svet i jeho myslenie

„Vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú to službu Bohu. A neprípodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozoznávať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé“ (R 12,1-2).

Posvätiť sa znamená oddeliť sa od sveta – pre Boha. Lebo svet ponúka iba klamlivé dočasné uspokojenie alebo potešenie. **Pre márnosť svetských pôžitkov mnohí nemajú čas, keď ich Kráľ slávy pozýva na hostinu. Radšej stolujú s bohom tohto sveta.**

Pokúšeniam sa nevyhneme

Pokúšenia nie sú od Boha, ani nie sú Božou vôľou: *„Každý je pokúšaný, že ho vlastná žiadosť zachvacuje“*

je a zvädza. Žiadosť potom porodí hriech a vykonaný hriech splodí smrť“ (Jk 1,14-15). Mnohí kresťania nedošli do cieľa. Prečo? Príčinou ich pádu bola láska k svetu: „*Nemilujte svet, ani to, čo je vo svete. Ak niekto miluje svet, nie je v ňom lásky k Otcovi. Lebo čokoľvek je vo svete: žiadosť tela, žiadosť očí a pýcha života, nie je z Otca, ale je zo sveta. Svet však hynie, aj jeho žiadosť hynie, ale ten, kto koná Božiu vôľu, zostáva naveky*“ (1J 2,15-17). Pamätajme, **nemôžeme sa zahrávať s diablom! ALE môžeme sa mu vzoprieť a on utečie** (Jk 4,7). I keď je pokušenie lákavé, môžeme zvíťaziť útekou do Božieho objatia. Vďaka a sláva nášmu Bohu!

Priblížme sa k Bohu

„Ja som vínnny kmeň a vy ste Moje ratolesti. Kto zostáva vo Mne a Ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo Mňa nič nemôžete činiť“ (J 15,5).

Dávid urobil oveľa horšie veci ako Saul, ale úprimne to lutoval, kajal sa. I nám sa treba kajať, sme drahocennou krvou Baránka vykúpení. *Veľká vďaka Tebe, Pane náš! „Blahoslavení, ktorí si perú oblek“* (Zj 22,14). Boh nás na ceste do zaslúbenej zeme vedie. Bez podriaďovania sa Jeho vôli nedôjdeme do cieľa.

To najlepšie len príde

Držím v ruke Knihu života – pre mňa najvzácnejšiu. Je mojím sprievodcom na ceste do zaslúbenej zeme už vyše 30 rokov. Učí ma, že nás čaká úchvatná večnosť s milujúcim Bohom a že tie všetky prekážky stoja za námahu. Tento svet nie je spravodlivý, ale na našej

životnej ceste do zaslúbenej zeme existuje nádej, lebo existuje Niekto, komu môžeme dôverovať celým srdcom. Svet sa pomíne. Ale my ideme Dommov. To najlepšie ešte len príde.

*Nič nie je tak isté ako Božia ruka,
ktorá orla nad priepasťou drží,
ktorá hviezd na nebesiach
radom rozvešala,
ktorá chrobáčka cloní
kdesi na dne strží...*

*I maličkú mušku, čo v poludnie bzučí...
Ktorá nám i v srdce túhu zaštepila
po výšinách slnka, po nebeskom lúči...
po domove večnom
v prítomnosti Jeho...
Byť a spočinúť raz
v týchto Božích rukách –
nieť nič slávnejšieho...*

Michal Slavka

Požehnanú cestu do zaslúbenej zeme, milovaní!

Danka Zubčáková

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že si skutočný a dobrý Kráľ a má zmysel hľadať Tvoje kráľovstvo a jeho spravodlivosť. Odpušť, že často dávam na prvé miesto svoju vôľu. Veď ma Tvojím Duchom po cestách podriadenosti Tebe ako Kráľovi. Amen.*

Svedectvo: Ako mi pomohlo dávanie Božieho kráľovstva na prvé miesto.

Rozhovor: Čo znamená Božie kráľovstvo a ako ho hľadať?

Podporme sa v pokore pred Kráľom kráľov v bežnom živote.

Prosme za vládu.

11.10.

Láska najprv

Kolosenským 3,14

Každodenne sa už ráno starostlivo obliekame. Snažíme sa vyzeráť dobre, kráčame s dobou a hlavne s módou. Možno niekedy prikladáme týmto veciam viac dôležitosti, ako by sme mali. Mnohé ženy horekujú pred otvorenou skriňou, že nevedia, čo si majú obliecť! Plné skrine šiat a topánok. Keď sa aj ja pozriem na preplnené police s oblečením, pomyslím si, odkiaľ sa toto všetko zobralo?!? Prečo si potom robíme starosti o to, čo nie je až také dôležité?!? Veď samo Písmo nás napomína v Matúšovi 6,28: „**Keď teda Boh oblieka poľnú bylinu, ktorá dnes je tu a zajtra ju hodia do pece, o čo skôr vás, vy maloverní!**“

Ale tu si musíme uvedomiť, že ide o niečo hlbšie. Nie sú to len šaty, ktoré zakryjú naše telo, ale je tu niečo omnoho vzácnejšie, čo zakryje naše hriechy a zaodeje ducha. Krv Pána Ježiša, vyliata na Golgote, stačí raz a navždy k tomu, aby sme sa ňou obmyli a zachránili pre večnosť. Potom prichádza Jeho posvätenie, ktoré je v Božom Slove vyjadrené ako *biely odev*. Či netúžiš práve po tomto nádhernom odeve, ktorý zakryje všetko, čo nás v raji oddelilo od Boha? Či netúžiš stať s ostatnými svätými pred Božím trónom a oslavovať Ho naveky? Toto je moja najvrúcnejšia túžba, hlavne v časoch biedy a trápenia: Byť očistená od všetkého, čo tento svet ponúka, a byť ponorená do Božej svätosti.

A čo je ešte viac? Zaodieť sa láskou, akú nám dal Pán Ježiš! To je najťažšie, keď máme milovať tých, ktorí nám ubližujú. Ja s tým ešte bojujem, ale verím, že mi nakoniec Pán dá takú lásku, aby som im mohla žehnať! Lebo iba v tejto láske je ukryté celé Božie tajomstvo. Tajomstvo Jeho veľkej milosti, že nám nehodným to zjavil.

„**Kto zvíťazí, bude oblečený do bieleho rúcha a jeho meno nevymažem z knihy života!**“ (Zjav 3,5).

Modlitba: *Drahý Otče môj, ďakujem, že si ma zaodel Svojou láskou. Ešte často zlyhávam v milovaní nepriateľov, ale verím, že Ty mi dáš dosť pokory, aby som žila v súlade s Tvojím Duchom! Amen.*

Hovorme o tom, čo pre nás znamená byť zaodetý láskou Kristovou, v čom nám to pomáha, čo prežívame: naše víťazstvá, ale aj prehry.

Prosme za to, aby naše okolie videlo naše duchovné oblečenie, a tak zatúžili po Božej láske.

Alica Pipperová

18.10.

Najdôležitejšie prikázanie

Marek 12,29-31

Ježiš odpovedal, že prvé je toto: Počuj, Izrael! Pán, náš Boh, je jediný Pán. Milovať budeš Pána, svojho Boha, z celého srdca a z celej duše a z celej mysle a z celej sily. Druhé je toto: Milovať budeš blížneho ako seba samého. Nad tieto niet iného väčšieho prikázania.

Asi väčšina ľudí by pri otázke: „Čo je pre teba najväčšia hodnota? Čo potrebuješ najviac, aby si bol skutočne šťastný a žil naplnený a zmysluplný život?“ odpovedala niečo v tom zmysle: *uistenie, istota, že som milovaný/milovaná, že niekomu na mne záleží len preto, že som taký/taká, aký/aká som*. Presne túto túžbu do nás vložil náš Stvoriteľ, pretože nás stvoril pre vzťah lásky – osobnej, hlbokej, vášnivej, odvážnej, ale zároveň čistej, nádhernej, nesebeckej.

Tento princíp dal Hospodin už Izraelu – Svojmu vyvolenému ľudu: **„Počuj, Izrael! Hospodin, náš Boh, je jediný Hospodin. Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou“** (5M 6,4-5). Boh prvý urobil pozvanie do vzťahu lásky. S rizikom, že to zo strany Izraela nemusí vyjsť, že tento vzťah môžu odmietnuť.

Boží Syn vo Svojom „novom“ prikázaní pre Svojich učeníkov, a teda aj pre nás – Cirkev – Kristovu nevestu, zásadnú dôležitosť princípu lásky len zdôraznil, keď povedal: **„Nové prikázanie vám dávam, aby ste sa vzájomne milovali; ako som vás Ja miloval, aby ste sa aj vy vzájomne milovali. Podľa toho poznajú všetci, že ste Moji učeníci, keď sa budete vzájomne milovať“** (J 13,34-35).

Ježiš dal nezištný, obetujúci sa príklad a život lásky ako štandard pre Svoju cirkev – pre kresťanov. Sám v tom bol príkladom a vzorom. Krásne je to vyjadrené v jednom z najznámejších veršov Písma: **„Lebo tak Boh miloval svet, že Svojho jednorodené-**

ho Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho. Lebo neposlal Boh Syna na svet, aby odsúdil svet, ale aby ho spasil“ (J 3,16-17).

Úplne kľúčový postoj, ktorý ovplyvňuje úplne všetko – náš postoj k Bohu, krásu a aktuálnosť Božích zaslúbení (pre cirkev aj pre naše životy) je v tom, či do vzťahu s Bohom ideme „celým srdcom“. Boh nestojí o polovičatú lásku, o nejaké odrobinky času, ktorý je z nášho uhla pohľadu často až „odpadom“, ktorý by sme nikdy nedali dobrému priateľovi či rodinnému príslušníkovi, ale nemáme problém ho dať Svätému Bohu. Toto je jeden z hlavných dôvodov, prečo je stav cirkvi a kresťanstva zúfalý až hanebný. Kresťania neraz milujú istoty tohto pomínuteľného sveta, pohodlie a pôžitky oveľa viac než drahého Spasiteľa Pána Ježiša. Malachiáš to vyjadril veľmi trefne a žiaľ, až príliš je táto výtka viditeľná aj v živote cirkvi:

„Na môj oltár prinášate poškvrnený chlieb a pýtate sa: ‚Čím sme Ťa poškvrnili?‘ Tým, že vravíte: ‚Hospodinov stôl nie je taký dôležitý.‘ Keď na obetu prinášate slepé zviera, nie je to nič zlé? Keď prinášate chromé a choré, nie je to nič zlé? Zanes to svojmu miestodržiteľovi, či sa mu zapáčiš a či Ťa prijme?!“ vraví Hospodin zástupov (Mal 1,7-8).

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že si nás stvoril z lásky a pre lásku. Odpusť, že Ti nedávam celú silu, dušu, myseľ a srdce. Veď ma Tvojím Duchom, nech nezlyhávam. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Božia láska naučila milovať Ho viac.

Rozhovor: Na koľko plníme toto najdôležitejšie prikázanie?

Podporme sa v prežívaní vzťahu s Bohom. Modlime sa jedni za druhých. Hovorme si svedectvá.

Prosme za teologické školy, aby učili prakticky milovať Boha.

25.10.

Len jedno je potrebné

Lukáš 10,38-42

Predstavte si školskú triedu. Prebieha vyučovanie. Žiaci pozorne počúvajú. A zrazu vbehne do triedy kuchárka: „*Vy si tu len sedíte a ja musím variť sama. Ak nespravodlivé!*“

Čo by na to povedal riaditeľ školy?

O príbehu Marty a Márie sa hovorí často. Mnohokrát však skončí rozprávanie slovami: „*Veď nie je zlé variť. Marta vlastne bola dobrá, keď slúžila!*“ a za tým je skrytá výčitka Bohu: „*Ako to, že nechceš vidieť, aký som ja dobrý, keď niečo robím!*“

Samozrejme, „*Boh nie je nespravodlivý, aby zabudol na vašu prácu a lásku, ktorú ste dokazovali voči Jeho menu tým, že ste posluhovali svätým a ešte posluhujete*“ (Žid 6,10).

Ale v prvom rade sme to my, čo nechceme vidieť prácu Božiu. Lebo vyučovať nie je ľahké. Aj prijať vyučovanie od Ježiša je veľmi namáhavé. On ukazuje naše hriechy v plnej nahote a to bolí. Musíme vynaložiť veľkú vnútor-

nú silu, aby sme to vydržali a nechali sa premieňať. Pri Ňom padá naša pýcha. Už si nevieme povedať: „*Ja som dobrý, ja som urobil dosť dobrých skutkov, aby som išiel do neba! Zaslúžim si to!*“ Aby sme mohli začať veriť v Krista, musíme prestať veriť v seba.

Myslím, že Marta padla práve na tomto. Chcela sa ukázať svojimi dobrými skutkami. Navyše nepochopila, že „*Nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích*“ (Mt 4,4).

Pán Ježiš podáva dokonalejší pokrm, ako ten v hrncoch. Jedlo potrebujeme, aby sme žili na zemi, ale Jeho slová nám dajú život večný. Preto má zmysel sústrediť sa na ne. Počúvať Pána Ježiša v prvom rade a až potom počúvať svoj žalúdok. Niekedy je dokonca čas na pôst, keď brucho hovorí veľmi hlasno, ale duchom radšej vnímame tichý hlas Boží (1Kráľ 9,12).

Sústrediť sa na Krista je to jediné potrebné. Od Neho potom vieme, čo robiť ďalej: Niekedy variť, inokedy počúvať. Všetko má svoj čas a o tom čase rozhoduje iba Boh.

Modlitba: Ďakujeme, Bože, že Ty vieš všetko najlepšie a vieš, čo treba kedy robiť. Odpusť, že Ťa málo vnímam a robím, čo považujem za najlepšie ja. Veď ma Tvojím Duchom, nech sa učím, keď sa treba učiť, a nech konám, keď chceš konať. Amen.

Svedectvo: Ako mi Pán Ježiš prehovoril do srdca.

Rozhovor: Ako sa dá prežívať vzťah s Ježišom, byť pri Jeho nohách, keď Ho nevidíme?

Podporme sa v praktickej viere a poznávaní Ježiša.

Prosme za diakoniu.

Peter Dubec

1.11.

Pokoj Boží v tele Kristovom

Kolosenským 3,15

„O nič nebudte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo všetkých svojich modlitbách a prosbách, a pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý rozum, bude chrániť vaše srdcia i mysle v Kristovi Ježišovi“ (Fil 4,6-7).

Je možné si udržať pokoj v jame levovej v ťažkých situáciách?

- Daniel bol trňom v oku mnohým, lebo mal mimoriadneho ducha. Keďže mocichtiví páni nedokázali nájsť na ňom chybu, pripravili zákon, ktorý ho mal zničiť práve kvôli jeho vernosti izraelskému Bohu. Čo Daniel urobí? Modlí sa ďalej. Neskrýva sa, otvorí okno smerom k Jeruzalemu, presne tak, ako to robil doposiaľ. Boží pokoj ostal s ním napriek ohrozeniu na živote.
- Štefana kameňovali pre vernosť Pánovi Ježišovi. Plakal? Prosil o milosť? Nie! Keď mu kamene padali na hlavu, modlil sa: **„Pane Ježišu, prijmi môjho ducha! Potom pokľakol, zvolal silným hlasom: Pane, nepočítaj im tento hriech! A len čo dopovedal, usnul“** (Sk 7,59-60).

- Martin Luther mal odvolať svoje učenie, stál pred mocnými sveta, bol sám, a predseda odmietol: **„To nemôžem a nechcem. Pomáhaj mi Boh!“**
- Richard Wurmbrand vo väzení napísal: **Sedím v cele žalára, hladný, s nohami v reťaziach a moja duša spieva: „Môj Spasiteľu Bože, Tebe vzdávam chválu...“**
- Sestra v Kristovi Anička pochovala s manželom počas troch rokov svojich dvoch milovaných synov. Vyznala: **„Boh ma naplnil takým pokojom, že moje srdce nepuklo od žiaľu, ale ďakuje Bohu za synov a verí, že sa s nimi stretne u Pána.“**

O nič nebudte ustarostení

Je jednoduché nemať starosť? Nie je! Tá starosť nás prenasleduje. My kresťania však vieme, že máme modlitbu! Odovzdať v nej s prosbou svoj problém – to svedčí o našej dôvere k Bohu. Možno v začiatkoch nám to nepôjde ľahko, ale po istom čase zistíme, akú úľavu nám dôvera v Boha prináša. Veď problém už nepatrí nám, odovzdali sme ho Bohu a v našich srdciach prebýva vzácny pokoj!

V každej modlitbe ďakujte!

„O nič nebudte ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách“ (Fil 4,6).

Chvála a vďaka nech neprestajne znejú z našich úst. On nás miluje, On za náš život v mukách položil, On má s nami trpezlivosť, je k nám milostivý... Čo sme my bez Neho?! Spomeňme si na Daniela, ako chválil Boha medzi

levmi, a tie sa ho ani nedotkli! Veríš tomu? Bohu sláva! Lebo ti to zjavuje Svätý Duch. *Pane náš, prečo by sme sa mali báť, znepokojovať? Do Tvojich rúk vkladáme seba i všetko, čo z Tvojej milosti máme. Ustarostenosť – musíš odísť z našich životov. O nás sa stará náš Boh!*

Kto je cirkev Kristova?

„Veď aj my všetci v jednom Duchu sme boli pokrstení v jedno telo, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní; a všetci sme napojení jedným Duchom“ (1Kor 12,13).

Toto spoločenstvo tvoria živí kresťania zo všetkých kresťanských cirkví, ktorí nosia v sebe živé Kristovo slovo ako jediné semeno Božieho kráľovstva. Rozsiati sú po celuckom svete. Oni sú nevestou, manželkou Baránka, ktorá len dočasne prebýva v zakliatom kráľovstve vládcu satana, ale mu nepatrí. Patrí svojmu milovanému Ženíchovi Pánovi Ježišovi Kristovi, ktorý si ju vykúpil a očistil od hriechov vlastnou drahocennou krvou. Toto je telo Kristovo, na tejto zemi oplúvané, pohrdané, prenasledované... ako jeho Pán. Táto zem je spitá krvou Božích detí.

POKOJ BOŽÍ, ktorý prevyšuje každý rozum!

A tento pokoj je vlastníctvom Božieho ľudu. Či sa dá niečo také nadprirodzené (čo svet nemá, nepozná), pochopiť rozumom? Situácie, keď ľudia vo svete šalejú zo živelných či osobných pohrôm, Boží ľud prežíva v pokoji a v nádeji. Lebo má Otca, ktorý sa stará... On je neprestajne s nami. On nás ani na okamih neopustí!

Pokoj vám zanechávam, Svoj pokoj dávam, nie ako svet vám dáva, vám Ja dávam. Nech sa vám nermúti srdce a nestrachuje! (J 14,27).

*Len ten, kto je s Kristom skrytý
tam pod krížom golgotským
– Božím Hradom vekovitým –
bude navždy bezpečný.*

Michal Slavka

Danka Zubčáková

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že nám dávaš Tvoj pokoj v tomto nepokojnom svete. Odpusť, že sa často nechávam strhnúť k nepokoju. Posilňuj moju vieru Tvojím Duchom, nech žijem v Tvojom pokoji. Amen.*

Svedectvo: Ako mi Boh upokojil dušu v ťažkej situácii.

Rozhovor: Čo znamená, že pokoj Boží prevyšuje každý rozum?

Podporme sa v pokojných reakciách na výkyvy vo svete. Odstraňujeme každý nepokoj, ktorý by sme šírili.

Prosme za ľudí, ktorí rozhodujú o vojnách. Nech sú preniknutí Božou láskou a šíria Jeho pokoj.

8.11.

Ježiš – pôvodca a dokonávateľ viery

Židom 12,2

Keď si prečítame uvedené slová z Listu Hebrejom (Židom), uvedomíme si, kto je vlastne pôvodca a završovateľ našej

viery. Mnohokrát sme na seba hrdí, akú veľkú vieru máme, a neuvedomujeme si, že je to vlastne dar od Boha, nie je to z nás. Neovplyvní ho ani naše chcenie, ani vystatovanie. Táto viera však mala privysokú cenu: Pán Ježiš pretrpel muky, pohrdol potupou a teraz sedí na pravici Božej. On trpel za naše hriechy, aby sme my získali slobodu. Naša viera je ako vstupenka do duchovného života. Veď vieme, že nežijeme viđením, ale vierou. Nevideli sme Pána Ježiša, a predsa Ho milujeme. Nevideli sme raj, ale veríme, že tam raz budeme. Nevideli sme, čo pre nás Pán Boh pripravil, a predsa Mu dôverujeme, že v tom domove, kam smerujeme, nám určite padnú sánky (1Kor 2,9)! Vierou zdolávame pokúšania, skúšky, ťažkosti a prekážky. Bez nej by sme boli veľmi biedni kresťania, ktorí sa spoliehajú len na svoju silu a múdrosť! Preto je veľmi dôležité, aby sme boli trpezliví a vytrvalí na ceste viery, aby sme na nej vždy hľadeli na nášho Pána. On dokonal aj našu vieru. On nám vždy pomôže, ak nám ona slabne. On predsa zvíťazil na dreve Golgotského kríža a s Ním zvíťazíme aj my na našej každodennej ceste.

Modlitba: *Drahý Pane Ježišu, ďakujeme za dar viery. Ďakujeme, že Ty sám si pôvodca a završovateľ našej viery. Ty nám dodávaš silu a odvahu kráčať vždy v Božom svetle už tu na zemi! Amen.*

Hovorme o tom, v čom nám pomáha naša viera.

Prosme za dostatok viery a dôvery v Pána Boha v našich najťažších životných skúškach a ťažkostiach.

Alica Pipperová

15.11.

Ludská vôľa, alebo Slovo od Boha?

1.Petra 1,19-21

Jedno je isté: Ku Biblii musíme pristupovať čistí od svojich túžob, ktoré by nás pomýlili. Raz som sa stretol s extrémom: Misionár hovoril: „*V Biblii je napísané: „srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spasenie.“ Spravodlivosť a spasenie však môžeme nahradiť slovami „zamestnanie“ a „dobrá výplata“, a tak keď budeme veriť a vyznávať tieto veci, Boh nám ich dá.*“ Tak toto je ukážkový svojvoľný výklad.

V Liste Efezským je napísané, že sa máme podriaďovať jedni druhým. Muži by mali milovať ženy, ako Ježiš, ktorý sa obetoval, a ženy by sa mali podriaďovať mužom. Ale ľudia to často prevrátia a čítajú: „*Podriaďuj si toho druhého.*“ Muž si potom chce podriaďiť ženu silou a žena zmanipulovať muža, aby ju miloval ako Ježiš.

Nielen jednotlivci, ale aj celé cirkevné spoločenstvá dokážu kriviť Božie slovo. Stačí pozrieť do stredoveku. Ale aj dnes nájdeme mnoho príkladov.

Keď chceme rozumieť Biblii, musíme ju brať smrteľne vážne. Vážiť si každé slovo, ale hlavne Písmo ako celok. Lebo Biblia sa Bibliou vykladá. Nie našimi túžbami a cieľmi. Dobrý výklad obyčajne ide proti našim telesným žiadostiam a predstavám. A hlavne dáva do stredu Boha. Jeho pohľad, Jeho vedenie.

Ešte rozvinie myšlienku, že Bibliu treba vykladať ako celok. Videl som

film z obdobia otrokárstva v Amerike. Jeden pán citoval pri svojich otrokoch Bibliu a bol dobrý. Druhý tiež citoval z Písma, ale vybral si verš o bití, tak jeho otroci zažívali nevýslovný teror.

Kto však vykladá Bibliu ako celok, stretáva sa so srdcom Hospodina. A to nám najlepšie predstavil Pán Ježiš Svojím životom.

Samozrejme, nikto nie je schopný obsiahnuť celé Písmo. Vždy niečomu nerozumieme. A to je dôležité. Dôležitá je pokora: Uvedomiť si, že len **sčiasťky poznávame** (1K 13,9). Tí, čo si mysleli, že poznajú všetko, vyzabíjali štvrt strednej Európy a aj ďalších ľudí v iných vojnách, či popravách. Buďme dobrým spôsobom vystrašení – hovorme si: *„Určite sa do istej miery mýlim a môj výklad nesie aspoň trochu svojvoľnosti. Či už mojej, alebo cudzej. Preto sa Ti dávam, Pane Ježiši, odpúšťaj mi a veď ma Tvojím Duchom, nech nezatratím spasenie.“*

Modlitba: Ďakujeme, Bože, za Tvoje Slovo, z ktorého vyviera večný život. Odpusť, že si ho málo vážim. Veď ma Tvojím Duchom, nech chápem Bibliu správne, nech ju nekrivím, ani nezneužívam. Amen.

Svedectvo: Ako mi pomohla Biblia.

Rozhovor: Podľa čoho poznáme, či sme pochopili biblický text správne?

Podporme sa: Čítať Písmo ako celok. Vnímať Boží charakter a Jeho spôsob vyjadrovania. Na základe toho vykladať verše.

Prosme za Biblickú spoločnosť.

Peter Dubec

22.11.

Vedieť len Ježiša, toho ukrižovaného

1.Korintským 2,2

„Lebo som si umienil – rozhodol som sa, že medzi vami nebudem vedieť nič iné, jedine Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného.“

Pavol sa rozhodol tým múdрым ľuďom v Korinte, v tomto antickom meste, kde sa „nosila“ múdrosť gréckych filozofov a stoikov, že nebude hrať podľa pravidiel antického sveta a nebude evanjelium prispôbovať múdrosti tohto sveta. Vedel, že by tým mohol veľmi ľahko otupiť „ostrošť“ evanjelia a hlavne vedel, že Duch Svätý sa prizná k čistej Božej pravde a nebude dávať Božiu pečať a Božiu moc na ľudské múdrosti a filozofovanie.

Pavol to v tomto liste vyjadril už na začiatku – to, o čo mu ide. **„Slovo o kríži je totiž bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou. Veď je napísané: Zničím múdrosť múdrych a zmazám rozumnosť rozumných. Kde je múdry? Kde zákonník? Kde mudrlant tohto veku? Či Boh neobrátil múdrosť sveta na bláznovstvo? Keďže svet (vlastnou) múdrosťou nepoznal Boha v Jeho múdrosti, zalúbilo sa Bohu spasiť veriacich bláznovstvom kázania (o Kristovi): lebo aj Židia žiadajú znamenia, aj Gréci hľadajú múdrosť, my však kážeme ukrižovaného Krista – Židom síce pohoršenie, pohanom bláznovstvo, ale povolaným, aj**

Židom aj Grékom Krista, Božiu moc a Božiu múdrosť“ (1Kor 1,18-24).

Pritom všetkom pamätajme, že Pavol bol veľmi múdry človek, mal skončené najlepšie školy svojej doby, ovládal viacero jazykov, bol to rozhladený a inteligentný človek. Ak by niekto vedel argumentovať múdrosťou tohto sveta, tak to bol práve tento apoštol. Napriek tomu sa rozhodol spraviť Krista a Jeho evanjelium jediným predmetom svojho učenia a kázania. Presne v duchu toho, čo v tomto liste napísal pár riadkov predtým: „**Z Neho aj vy ste v Kristovi Ježišovi, ktorého nám Boh učinil múdrosťou a spravodlivosťou a posvätením a vykúpením**“ (1Kor 1,29).

Úplne a cele sa sústredil na centrum a zdroj akéhokoľvek života, nádeje, milosti, vykúpenia a ospravedlnenia – na osobu a dielo vzkrieseného Pána Ježiša Krista. V zásadnom liste do Ríma to vyjadril vo svojej centrálnej myšlienke, doslova vo svojom kréde a životnej filozofii, ktorej podriadil celý svoj život: „**Veď ja sa nehanbím za evanjelium (Kristovo): lebo mocou Božou je ono na spasenie každému veriacemu, najprv Židovi, a aj Grékov**“ (R 1,16), *aj keď je to v očiach ostatných bláznovstvo a výsmech – tým, čo sú povolani, je to „Božia moc a Božia múdrosť“. Veď „mne žiť je Kristus a umrieť zisk“; všetko ostatné sú pre mňa „smeti“.*

S takýmto človekom sme si hneď na istom, vieme, čo od neho môžeme očakávať. Vieme, že je pevný, verný, radikálny. Možno ho máme za blázna,

fanatika či podivína, ale keď nás okolnosti života pritlačia, keď sa nám Boh dotkne svedomia či srdca, hneď si spomenieme presne na tohto človeka a tam ideme hľadať odpovede na životné otázky a nádej.

Aj my by sme mali mať takéto svoje krédo, ideu, myšlienku, ktorej podriadime celý svoj život. Mali by sme povedať: *Rozhodol som sa a tým sa pre mňa diskusia končí.*

Stanislav Kocka

Modlitba: *Ďakujeme, Pane Ježiši, že si nám dal tak veľa. Odpusť, že napriek tomu si Ťa príliš málo vážim. Veď ma Tvojím Duchom, očisťuj od každého modlárstva, nech ma duchovne nezdusia smeti tohto sveta. Amen.*

Svedectvo: Ako som spoznal Ježiša.

Rozhovor: Čo všetko nás odpútava od vzťahu s Ježišom?

Podporme sa vo vyvyšovaní Ježiša.

Prosme za školy a učiteľov.

29.11.

Láska, viera a nádej

1.Korintským 13,13

Jeden človek zo sveta povedal: „*Nik nevie, čo je láska, ale všetci vedia, čo je poriadny výprask.*“

My však nie sme zo sveta (Ján 15,19), ale z Boha, ktorý je láska. Mali by sme Ho, a teda aj lásku, poznať, mali by sme ju žiť.

Problém začína, keď cirkev pripomína skôr ten výprask: boje, ohovára-

nia, nenávisť, závisť a pýchu. Kedy sa tak deje? Keď z prvého miesta v živote odsunieme Boha, lebo sa nám zdá byť málo zábavný, alebo málo výhodný. Myslíme si, že trón nášho života dostaneme my. Ale vtlačí sa tam niekto iný – démonický.

Ale ak máte horkú vášnivosť a hašterivosť v srdci, nevychvaľujte sa a neklamte proti pravde. Toto nie je múdrosť zhora, ale pozemská, zmyslová, démonická. Lebo kde je vášnivosť a hašterivosť, tam je nepokoj a všetko možné zlo (Jk 3,14-16).

Aby sme neupadli do opačného extrému, poviem, že napomínanie je dobré. Ale nesmie byť vo vášnivom hneve. A vôbec nie v pýche: „*Ja som ten dobrý, tak ťa musím poriadne vymáchať vo vlastnej šťave.*“

Na jednej strane je dôležitá čistota Kristovho učenia. Na druhej je zlé, keď sa bijeme kvôli učeniu, čo vymysleli ľudia, lebo „*je to naše a musíme s ním zvíťaziť!*“

Jedine Ježiš je hlavou Cirkvi a má právo určovať jej vieru. Máme veriť Jemu. Patriť Jemu. Problémy a rozbroje prídu, keď hovoríme: „*Ja som Pavlov, ja Apollov, ja...*“ (doplňte si meno človeka, na ktorého sa upínate, ktorý určuje vašu vieru a vkladáte doňho nádej, že práve on je najdôležitejší pre dobro) (1Kor 1,4-31).

Láska, viera a nádej majú byť na vrchole našich životov. Ale musí to byť **láska**, ktorou je Boh, **vera** v Neho samého a **nádej**, ktorá vychádza z Jeho zaslúbení.

To zjednocuje. To buduje. Opýtajme sa však sami seba: „*Chcem naozaj*

jednotu celého Kristovho tela? Alebo ma viac priťahuje pýcha na vlastné spoločenstvo a ohováranie druhých?“

Samozrejme, hovorím o jednote lásky. Nemusí to byť jedna denominácia s jedným vodcom. Zjavenie (kapitoly 2 a 3) oslovuje sedem cirkví, ktoré majú svojich poslov. Každá z nich má svoje poslanstvo a svoju charakteristiku, ktorá je jedinečná.

Pán Cirkvi vie, prečo ju rozdelil na viac cirkví s malým „c“, ktoré majú iné vlastnosti a očakáva od nich iné plody. Aj v sade máme jablká, tekvicu, zemiaky... Každý plod chutí inak a prináša nám iné živiny. Všetky však majú spoločnú lásku. Odumierajú, aby sme mohli žiť. Aj v nich sa nám pripomína Pán Ježiš Kristus.

Cez Jána nám odkázal, že „**každý, kto miluje Otca, miluje aj Jeho dieťa**“ (1Jánov 5,1), teda vždy keď stretneme Božie dieťa, milujeme ho. Nehovoríme: „*Ty si z inej cirkvi, teba nemusím, či dokonca nenávidím!*“, ale milujeme. Božími deťmi sú tí, čo prijali Pána Ježiša a nechávajú sa viesť Božím Duchom.

Možno vidíme, že tí druhí robia niečo nesprávne. Majme vtedy **nádej**, že Pán na nich pracuje.

Možno nevidíme svoje nedostatky a hriechy. Žime vtedy **vierou**, a nie videním. Z viery sme spasení, a **nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil** (Ef 2,8-9). Toto nám pripomína, že aj naše skutky sú nedostatočné a „*keď hovoríme, že nemáme hriech, sami seba klameme a nie je v nás pravda*“ (1J 1,8). Aj to nám prináša viera v Bibliu.

Prináša pokoru, bez ktorej by sme nedostali milosť. Táto pokora nie je preto, aby nás Boh vláčil po zemi, ale aby sme vedeli milovať druhých naozaj.

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že si nás stvoril pre lásku, vieru a nádej. Ďakujeme, že nám ich dávaš. Odpusť, že ich niekedy kazím svojou pýchou a sebastrednosťou. Veď ma Tvojím Duchom po cestách pokory. Amen.*

Svedectvo: Ako vo mne Boh roz-nietil pokornú lásku.

Rozhovor: Ako nám Boh pomáha žiť v láske? Pomáhame Mu v tom, alebo skutočnú lásku ničíme?

Podporme sa v nádeji, ktorá pomáha rásť láske. (Keď nemám nádej, že ten druhý bude lepší, bojujem proti nemu.)

Prosme za Cirkev, aby širila lásku, vieru a nádej.

Peter Dubec

6.12.

Vzácná perla

Matúš 13,45-46

Ďalej podobné je kráľovstvo nebeské kupcovi, ktorý hľadá vzácne perly; keď našiel drahocennú perlu, odišiel, predal všetko, čo mal, a kúpil ju.

Božie zaslúbenia sú neuveriteľné a úžasné, ale nie sú zadarmo. Boh má pre Svoje deti vždy len to najlepšie. Ale vždy je tam podmienka: musíme po Ňom túžiť a zápasť o Jeho prítomnosť celým srdcom. Nič menej Svätý Boh neakceptuje a neprijíma.

V dnešnom známom podobenstve nám Pán Ježiš hovorí o potrebe hľadať Boha, pýtať sa, túžiť po Ňom, nevzdávať sa a byť vytrvalý. Je to samozrejme Božia milosť, že hriešny človek nájde niečo také vzácne, ako je Božie kráľovstvo. A Boh sa chce a túži dať najšť úplne každému, kto po Ňom túži a má otvorené srdce.

Kráľovstvo máme získať tak, že sa vzdáme všetkého, čo by nám bránilo stať sa jeho súčasťou. „**Predať všetko**“ znamená, že musíme preniesť celé svoje srdce od iných záujmov k tomu jedinému – ku Ježišovi Kristovi.

Apoštol Pavol to opisuje nasledovne: „**Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu. A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé**“ (R 12,1-2).

V Písme máme dva krásne príklady o tých, ktorí hľadali a našli: Vidíme to na známom príbehu stotníka Kornélia (čítaj Skutky 10. kapitulu) a Lýdie, „**obchodníčky so šarlátom z mesta Tyatíry. Tej otvoril Pán srdce, aby pozorne počúvala, čo Pavel hovoril**“ (Sk 16,14).

Pre nás to znamená, že musíme Boha hľadať s celou vážnosťou a pevnou sa Ho držať so všetkou vernosťou, lebo inak nebudeme mať účasť na Ježišovi. Pre koho Božia vec nie je hodná každdej obete, ten nikdy nepochopí vzácnosť perly.

Vzácná perla je nezničiteľná a získavame ju už tu na zemi, a keď ju máme a aspoň sčasti sme naším obmedzeným rozumom pochopili jej nádheru, krásu a bohatstvo, urobíme všetko preto, aby sme ju nikdy nestratili. Žiadna cena nie je príliš vysoká, keď nám Boh otvorí srdce a pochopíme, ako veľmi nás Boh miluje a čo všetko nám Ten, voči ktorému sme sa najviac prehrešili a najviac Mu ublížili, bol ochotný odpustiť.

Apoštol Pavol to vyjadril za nás všetkých: **„Ale čo mi bolo ziskom, uznal som pre Krista za stratu. A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smeti, aby som Krista získal a aby som aj sám bol v ňom ako taký, ktorý nemá vlastnej spravodlivosti zo zákona, ale z viery v Krista, teda spravodlivosť z Boha, (založený) na viere, aby som poznal Jeho, aj moc Jeho vzkriesenia, mal účasť v Jeho utrpeniach, bol Mu podobný v smrti – aby som nejako dosiahol aj vzkriesenie z mŕtvych... cieľ mám vždy pred očami a bežím za odmenou nebeského povolania Božieho v Kristovi Ježišovi“** (Fil 3,7-14).

Božie kráľovstvo nie je majetok ako ktorýkoľvek iný. Stojí vysoko nad úplne všetkým, čo tu na zemi máme alebo môžeme vlastniť. Jeho hodnota je nevyčísliteľná, lebo tu ide o večnosť. Majetok, ktorý niekto musí opustiť, môže byť rôzny. Záleží, pri čom a v čom je naše srdce. Niektí ho má pri hmotných veciach, nehnuteľnostiach, au-

tách, peniazoch, iný pri duševných vlastníctvach. Treba sa vzdať toho, ku čomu človeka tiahne srdce. Bohatý mladík sa mal odpútať od svojho bohatstva. Od Abraháma sa požadoval jeho syn Izák, ktorého mal obetovať. Pýtaj sa Pána, čo je to v tvojom prípade, a pros o vieru a dôveru urobiť krok odpútania do Božej slobody.

Na záver nás, drahé sestry a bratia, veľmi povzbudzujem do modlitieb za neveriacich a hľadajúcich ľudí, aby sme boli vytrvalí v modlitbách za ich životy, aby sme sa modlili, nech im Duch Svätý otvorí oči srdca a mysle, aby mohli vidieť hrôzu hriechu a zla vo vlastných životoch a nádheru, krásu a pravdu kríža a vykupiteľského diela Baránka Pána Ježiša Krista.

Stanislav Kocka

Modlitba: Ďakujeme, Bože, že Ty si dokonale vzácny a dávaš sa nám v Kristovi, hoci si to nezaslúžime. Odpusť, že sa neviem vzdať vecí, ktoré ma od Teba vzdávajú. Veď ma Tvojím Duchom, nech v plnosti vnímam Tvoju cenu a viem pre ňu veľa obetovať. Amen.

Svedectvo: Ako ma prenikla bázeň pred vzácnym Bohom.

Rozhovor: Čo považujem za také vzácne, že kvôli tomu odsúvam Boha zo stredu života?

Podporme sa svedectvami, aký je Boh dobrý.

Prosme za misionárov na Slovensku aj v zahraničí.

Pokračovanie na strane 19.

Eliášov šelest

1. Kráľovská 19,12

**Evanjelický a.v. farský úrad
044 45 Rankovce 21**

Prihláška na Biblicko-rekreačný týždeň v Herľanoch 6. – 10. 10. 2025

OBJEDNÁVKOVÝ LÍSTOK – NÁVRATKA:

Priezvisko

a meno:

adresa:

ulica:

PSČ, mesto:

rok narodenia:

telefón:

podpis:

Objednávka	raňajky 6,00 €	obed 9 / 5 €	večera 8 / 4 €	ubytovanie 17,50 €
pondelok	xxx	xxx		áno – nie
utorok				áno – nie
streda				áno – nie
štvrtok				áno – nie
piatok			xxx	xxx

AKO VYPLNIŤ OBJEDNÁVKU:

strava – celá porcia: číslo 1
polovičná porcia: číslo ½
bez jedla (porcie): číslo 0

ubytovanie – zakrúžkujte správnu odpoveď

Iné poznámky (napr. diéta):

TÚTO PRIHLÁŠKU ODOŠLITE

Ev. farský úrad, 044 45 Rankovce 21 alebo mailom na: ecav@rankovce.sk

Program BRT MoS, Herľany 6. – 10. 10. 2025

Eliášov šelest

... po víchre, zemetrasení a ohni zašumel tichý šelest.

(1. Kráľovská 19,12)

pondelok 6. 10.

14.00 – 16.00 – registrácia
16.30 – **otváracie bohoslužby**
18.00 – večera
18.45 – predstavenie sa účastníkov,
večerná pobožnosť

II. Hnutie prebudenia v ECAV – II. – Miki Lipták

18.00 – večera
19.15 – večerná pobožnosť
19.45 – film

utorok 7. 10.

7.30 – raňajky
8.30 – ranná pobožnosť
10.00 – prednáška – **Pravá viera je tá
naša! – Slavomír Sabol**
12.30 – obed, osobné voľno
16.00 – biblické štúdium
17.30 – večera
18.45 – večerná pobožnosť
19.15 – modlitebné skupinky

štvrtok 9. 10.

7.30 – raňajky
8.30 – ranná pobožnosť
10.00 – prednáška – **Kresťan a Písmo
sväté – Bohdan Hroboň**
12.30 – obed, osobné voľno
16.00 – bohoslužby s Večerou Pánovou
17.30 – večera
18.45 – večerná pobožnosť
19.00 – večerný program – svedectvá –
s naším spevokolom

streda 8. 10.

7.30 – raňajky
8.30 – ranná pobožnosť
10.00 – prednáška – **Pod tlakom
pokúšaní – Miki Lipták**
12.30 – obed, osobné voľno
15.00 – semináre
**I. Moc modlitby spravodlivého –
Stanislav Kocka**

piatok 10. 10.

7.00 – raňajky
7.45 – ranná pobožnosť
8.30 – prednáška: **Cirkev v hrnci
21. storočia – Ján Hroboň, biskup
ZD**
10.30 – uzavretie biblicko-rekreačného
týždňa
11.30 – obed

Informácie:

*D*rahí a milovaní, opäť pre vás pripravujeme náš biblicko-rekreačný týždeň v našich Herľanoch s Božím slovom, modlitbami a vzájomným spoločenstvom. Tu sú základné a predbežné informácie, prihlášku odstrihnite a pošlite podľa svojho záujmu čo najskôr.

Ako to možno urobiť: poštou alebo mailom s vyplnenou prihláškou na adrese: ecav@rankovce.sk, alebo priamo elektronicky na našej webstránke www.modlitby.sk. Prosíme, neprihlasujte sa telefonicky, iba v nutných prípadoch. Pri mailovom prihlásení treba počkať na spätnú odozvu od nás (je to istejšie). Prosíme, prihlasujte sa do 1. 10. 2025 na adrese:

Evanjelický a. v. farský úrad

044 45 Rankovce 21,

alebo mailom:

ecav@rankovce.sk

Ubytovanie bude v budovách Gejzír a Branisko, obidve cena 40,50 € so stravou na deň/osobu, 32,50 € s pol. stravou (celé: 162 € / 130 €).

Poplatok prosíme zaslať dopredu – polovicu na číslo účtu MoS ECAV:

SK31 0900 0000 0001 8266 7032.

Ako variabilný symbol použite vaše PSČ (aj pre spoločnú platbu viacerých).

Peniaze neposielajte na adresu do Rankoviec, ale iba na účet.

V návratke vyznačte, ak máte nejaké špeciálne želanie, najmä diétu, či spoločné ubytovanie. V kuchyni sa nám snažia vychádzať v ústrety (bežne varia bezlepkovo, šetriacu diétu, vegetariánsku).

Odchody autobusov z Košíc (cesta trvá cca 40 min.):

6.05; 6.15; 7.20 (s prestupom v Bidovciach); **11.05; 12.30 a 13.40** (oba s prestupom v Bidovciach); **14.25; 15.35; 16.45; 17.30; 18.35; 20.30** (stav aktualizovaný). Autobusová stanica v Košiciach je v blízkosti železničnej na Staničnom námestí, nástupište č. 33. Vystúpite v Herľanoch na zastávke, za ňou v parku uvidíte stredisko TUKE, kde bude naše stretnutie.

Ak by prihlásený zo závažných dôvodov **nemohol prísť**, nech to oznámi aspoň deň vopred nám na tel. č. 0918 828 307, alebo: ecav@rankovce.sk. Vyhne sa tak nedorozumeniam pri organizácii. V opačnom prípade nebudeme môcť vrátiť celý poplatok (najmä za stravu).

Tešíme sa na spoločné stretnutie s vami!

Ďakujeme za vaše modlitby.

manželia Luboslav a Monika Beňovci

13.12.

Kresťanstvo v praxi. Moja viera v každodennom živote

Príslovia 3,9

**Cti Hospodina darmi svojho imania
a prvotinami z každého svojho výno-
su (Pr 3,9).**

Počul som v kázni jedného z našich seniorov aj takúto vetu: *Zdá sa, že prišiel čas, aby prestali hodnotiť zbožnosť a prejavy viery podľa chodenia do kostola.*

Uvedomil som si, že tento čas tu bol vždy, od začiatku kresťanstva, ba dokonca už aj v Starej zmluve. Vždy išlo a ide o vzťah a vzťahy. O vzťah človeka k Bohu a o vzťahy medzi ľuďmi.

Dnes však tento vzťah vnímame skôr ako náboženstvo. A jeho intenzitu vnímame a sledujeme, posudzujeme podľa chodenia do kostola, podľa všeobecných predstáv zbožnosti. Takýto stav potvrdzujú aj niektoré texty Písma (ako napríklad Prvý list Timotejovi 4,8): **...telesné cvičenie totiž málo osoží, ale pobožnosť je na všetko užitočná, lebo má zaslúbenie pre te-
rajsí aj budúci život.**

Sú však iné texty, ktoré už vo svojej dobe mali problém s takýmto názorom. Napríklad **trenice ľudí, porušených na mysl i zbavených pravdy, ktorí sa domnievajú, že pobožnosť je ziskom. A pobožnosť so spokojnosťou je skutočne veľkým ziskom; lebo nič sme nepriniesli na svet [a nepochybné je], ani nič odniesť nemôžeme. Pre-**

to, keď máme pokrm a odev, s tým sa uspokojíme. Ale tí, čo chcú zbohatnúť, upadajú do pokušenia a do osídla, do mnohých nerozumných a škodlivých žiadostí, ktoré ponárajú ľudí do záhuby a zatratenia... Ty však, človeče Boží, pred takýmito vecami utekaj a snaž sa o spravodlivosť, pobožnosť, vieru, lásku, trpezlivosť, krotkosť (1Tim 6,5-9.11).

Už tu je pobožnosť iba jedným prvkom vzťahu viery, a nie názov pre tento vzťah.

Táto skutočnosť a toto poznanie je naozaj pre život viery veľmi dôležité. Naozaj je čas, aby sme zbožnosť či pobožnosť neposudzovali podľa vonkajších prejavov niečoho, čo existuje takmer mimo praktického, každodenného života, z tzv. kostolnej či nedeľnej zbožnosti. Z toho potom totiž vznikajú všelijaké nedorozumenia a neporozumenia vo vzťahu k cirkvám, k veriacim ľuďom – že napríklad tí, čo nechodia do kostola, sa neraz správajú lepšie než tí „zbožní“.

Pre porozumenie toho, ako k takému stavu došlo, je zaujímavé si prečítať 3. a 4. kapitolu Prvej knihy Mojžišovej, kde toto spôsobili už prví ľudia. A celé dejiny zbožnosti a sveta vôbec sú dejinami o tom, ako sa to všetko premietalo do praxe. Ale najmä aj o tom, ako to Pán Boh napráva a obnovuje pôvodný vzťah lásky najmä skrze Ježiša Krista, ktorý je vrcholom toho, čo urobil a čo koná Boh stále (aj dnes) skrze Ducha Svätého.

A k tomu nás vedú aj slová knihy Prísloví: **Cti, uctievaj Hospodina dar-**

mi svojho imania a prvotinami z každého svojho výnosu (Pr 3,9).

Vonkajšie prejavy zbožnosti sa prejavujú skôr v sociálnej, ako v „nábožnej“ oblasti (Iz 58,5-12).

Cirkev sa o toto snažila od počiatku. V Skutkoch apoštolov čítame o radikálnych prejavoch takého vzťahu, keď ľudia predávali majetky a peniaze prinášali apoštolom k nohám, čo napokon viedlo ku vzniku diakonie či charity. Cirkev sa o to usiluje aj dnes, ale verejná mienka sa dostala do inej polohy: *Zbožný je ten, čo chodí do kostola*. A keďže mnohí, ktorí chodia horlivo do kostola, sa v praktickom živote správajú horšie ako tí, čo tam nechodia, vzniká o vzťahu človeka k Bohu chaos a nedorozumenie. Tak vidíme, že už kniha Prísloví nás na tento stav upozorňuje a nabáda ku zmene. **Ctí Hospodina darmi svojho imania...**

Je čas na zamyslenie – a nielen na zamyslenie, ale aj na zmenu – a to veľkú, reformačnú, alebo dokonca revolučnú.

Revolučnú preto, lebo nejde len o zmenu verejnej mienky, ale o zmenu ľudského srdca. Každý z nás (ak chceme byť naozaj poctivými a úprimne veriacimi) to pozná zo svojej vlastnej skúsenosti. Je to dedičstvo tej tretej a štvrtej kapitoly 1. Mojžišovej, je to podstata hriechu: **Milovanie peňazí**, zhromažďovanie, mať viac a viac. Lebo bohatstvo robí človeku dobré meno v mnohých smeroch.

Ide o zbožnosť, ktorá sa prejavuje vo vzťahu k blížnemu najmä v sociálnej oblasti, ako povedal aj Pán Ježiš: **Chudobných budete mať vždy medzi**

sebou... Cti Hospodina darmi svojho imania.

Dnes má túto oblasť života na starosti štát a možno preto veriaci necítia jej tlak. Ale práve preto sa veriaci majú starať aj o to, ako to štát robí, ako nakladá s prostriedkami, ktoré získava od občanov aj na tieto účely. Veriaci človek nemôže byť preto apolitický, ale nutne sa musí starať aj o správnu politiku a politikov.

Jozef Grexa

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že nie si formalista a nepočítaš len množstvo ľudí, ale Ti ide o vzťahy. Odpusť, že ich neviem budovať podľa Tvojich kritérií. Daj mi myseľ Kristovu, nech cezo mňa môžeš tvoriť krásne vzťahy. Amen.*

Svedectvo: Ako ma Boh viedol k činnej viere.

Rozhovor: Aké svoje obdarovania môžem použiť na praktickú službu v Cirkvi?

Podporme sa: Začnime spoločné dielo praktickej služby.

Prosme za domovy dôchodcov a sociálnych služieb, aby pracovníci nevyhoreli, ale mali podporu od Boha.

20.12.

Ježiš je prvorodený pred všetkým stvorením

Kolosenským 1,14-20

Prichádzajú posledné dni tohto roka. Určite sa zamýšľame nad tým, čo všetko sme za tých 365 dní prežili. Koľko v ňom bolo slnečných a koľko zamračených dní? Čo nás potešilo? Čo nás zarmútilo? Priniesol nám aj niečo

nové, alebo sme dačo vzácne stratili? Dni nám rýchlo plynú ako divoká voda, či sa nám to páči a či nie.

Teraz však prichádza sviatok, v ktorom si pripomínáme narodenie Spasiteľa do tohto sveta. Prišiel Záchranca, ktorý priniesol pre hriešnych ľudí riešenie. Mnohí sa Mu potešili, mnohí Ním pohrdli. Tak je to i dnes. Niekomu úplne vyhovuje nejaký malý Ježiško, ktorý si spokojne leží v jasličkách. Pripomínajú si Jeho narodenie, možno aj prídu do kostola na Štedrý večer, nadchnú sa krásnou atmosférou a dojemnou kázňou... a potom idú domov zjesť bohatú večeru, vybalit balíčky a zaľahnúť pred televízor. Sú aj takí, ktorí vedia o Ňom veľa, ale predsa sa v ich živote nenachádza. A potom sú tí, ktorí túžia po Ňom, snažia sa žiť ako On, a predsa zlyhávajú. Mnoho vecí zostáva v našich životoch len v teoretickej rovine. Aj by sme chceli, ale... prídu nejaké okolnosti, a my... kde sme?!?

Nemusíme si však zúfať, lebo Ten, v ktorého veríme, je Víťaz – Pán a Kráľ! Bol pri stvorení sveta, sedí na pravici Boha Otca a všetko má pod kontrolou. Vidí naše úspechy, vidí naše zlyhania, vidí našu biedu... Ale neodvrhne nás od Svojej svätej tváre! Je prvorodený Syn Boží a v Ňom sme aj my dosiahli synovstvo. Nie je to úžasné? A preto sa neuspokojme len s tým, že sme o Ňom počuli, že Ho obdivujeme, ale túžme po Ňom celým srdcom. Nechajme Ho vojsť do nášho života, do každodenných bojov a starostí. Nič bez Neho nekonajme, lebo On je náš predchodca, náš vodca, v Jeho sile môžeme byť

vždy víťazi v každej situácii. On je **Prvý a Posledný!**

Modlitba: *Drahý Pane Ježišu, skláňame sa pred Tvojou velebou, oslavujeme Ťa a ďakujeme, že si náš prvorodený brat a že si nám vydobyl návrat k Otcovi, aby sme aj my mohli prijať synovstvo v Božom kráľovstve. Ďakujeme, že sa o nás staráš ako starší brat, bdieš nad nami a ochraňuješ nás pred nástrahami tohto sveta!*

Rozhovor: čo pre mňa znamená synovstvo v Božom kráľovstve.

Prosme za to, aby sme dovolili Pánovi Ježišovi vstúpiť do našich životov.

Alica Pipperová

27.12.

Hľadáme najprv, čo je hore

Kolosenským 3,1-17

„Vaše výsledky nie sú dobré“ – počul som na preventívnej prehliadke: „Musíte na vyšetrenie!“

Samozrejme, na to vyšetrenie som musel čakať niekoľko mesiacov. Zatiaľ ma prenikali obavy. Dokonca som si prečítal v novinách článok o rakovine, ktorá mi mohla hroziť. Kto by nemal strach?

Lenže jedného dňa som išiel na biblickú hodinu a zrazu mi „precvaklo“: Na chvíľu som precítil, že je niečo hore. Svet, do ktorého smerujeme. Dobrý a plný pokoja, bez obáv, bez bolestí.

Nie, nevidel som zlaté ulice, nepočul som anjelské hlasy. Ale môj duch niečo jednoducho prijal a duša viac vnímala ducha.

Odvtedy som už ten strach nemal. Mimochodom, vyšetrovanie dopadlo dobre. Dôležitejšie však je, že som sa lepšie naučil hľadať, čo je hore.

Samozrejme, táto vec je dôležitá aj z iných dôvodov. Nielen kvôli mne a mojim pocitom. To by bolo málo. V živote (hlavne v kresťanskom) ide o vzťahy. Veď Boh je láska – čo vyjadruje najsilnejší a najkrajší vzťah. A pohľad hore nás dvíha nad mnohé veci, ktoré ťažko zvládame. Veď žijeme v tehlách, ktoré nie sú dokonalé a dokonca ich často ovláda hriech.

Majú v sebe predsudky: „Ja predsa patrím k tomu dobrému národu, nie ako tamtí, či hentí! Ja som z toho dobrého spoločenstva, nie ako on! Ja mám také dobré skutky, nie ako tá!“

Keď však vierou prijmeme, že sme zomreli s Kristom a hľadáme hore, kde je On, kde „už nie je ani Grék, ani barbar... ani obrezaný, ani neobrezaný“ – potom už nikoho nesúdime kvôli tomu, že je v inom etniku, či inej denominácii.

Pozemská, aj náboženská pýcha sa stráca. Odkladáme hnev a s hlbokou vďačnosťou pozeráme na Krista so žalmami na perách. Veľa v Ňom získavame, a tak vieme aj veľa obetovať.

Modlitba: *Ďakujeme, Bože, že tam „hore“ si pre nás pripravil lásku, radosť a pokoj. Ďakujeme, že ich môžeme prijímať už teraz. Odpusť, keď sa príliš necháme ovládať pohľadmi na tento svet a strácame čas na budovanie vzťahu s Tebou. Veď nás Tvojím Duchom, otvor zrak viery, nech prežívame tú nádheru a dobro, čo nám ponúkaš. Amen.*

Svedectvo: Ako mi pomohol v živote pohľad nahor.

Rozhovor: *Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť.* Ako pohľad hore pomáha na ceste k pokore a láske?

Podporme sa v chápaní, že Boh dáva lepšie veci, ako tento svet.

Prosme za Ekumenickú radu cirkví, aby sa nechala viac a viac viesť Ježišom.

Peter Dubec

Čo je modlitba?

Modlitba je pre poznávanie Boha a duchovný rast rovnako dôležitá ako dýchanie pre náš život a zdravie.

Je zaujímavé, že modlitba sa dnes podľa najnovších štúdií medzi Američanmi teší najvyššej obľube. Nedávny prieskum verejnej mienky ukázal, že 8 z 10 Američanov sa modlí pravidelne. Iný prieskum verejnej mienky zistil, že 73 % Američanov verí v uzdravujúci účinok modlitby. Avšak mnohí, ktorí tvrdia, že sa modlia, úplne minuli cieľ pravej modlitby.

Čo modlitba je a čo nie je

Modlitba nie je akýsi mystický proces, počas ktorého voláme k nejakej sile. Nie je to ani prostriedok moci, ktorou vytvárame alebo privolávame veci do nášho života tým, že to nariaďujeme Bohu ako nejakému nebeskému poslíčkovi, ktorý v nebi všetko vybaví. Modlitba je komunikácia s Bohom a načúvanie Mu.

Pravá modlitba je výsledkom súladu našej a Božej vôle. Modlitba je naše spojenie s nebom a nebeské spojenie s nami — kvôli tomu by si mal byť vždy dostupný!

Greg Laurie (skrátené)

celý článok nájdete tu: <https://chcemviac.com/clanky/co-je-modlitba/>

Kto potrebuje nás, koho potrebujeme my

Milovaní, Bohom milovaní,
ako spoločenstvo tu nie sme len sami pre seba. Naše modlitby môžu pomôcť a pomáhajú. Vieme to dať najavo? Ponúkame to? Hovoríme ľuďom okolo seba: „Zápasím za teba, lebo poznám tvoje problémy.“?

Vieme povedať aj v cirkevnom zbore: „Modlíme sa za vás, za celé naše spoločenstvo. Slúžime vám.“?

A koho potrebujeme my? Samozrejme Boha. O tom ani nemusím písať. Bez Neho by sme len udierali naprázdno.

Ale z ľudí potrebujeme koho? Stretávame sa vo dvojici na modlitbách za MoS. Raz do týždňa cez mobily, alebo počítač. Je to dobré, ale viac ľudí by prinieslo viac požehnania. Nevola Boh do takejto služby aj vás osobne?

Potrebujeme človeka, ktorý dokáže cez internet osloviť mladšiu generáciu. Modlime sa zaňho, hľadajme, pomôžme, keď vieme.

Vlastne nielen cez internet. Modlitebné spoločenstvo je dôležitá služba Cirkvi a potrebujeme mladých ľudí, aby sa učili zápasiť na modlitbách a žiť v spoločenstve. Hľadajme spôsoby, ako sa ku nim priblížiť, hľadajme povolaných ľudí a starajme sa o nich.

Peter Dubec

Práca v spoločenstve – modlitebnej skupinke

Pred vyše dvadsiatimi rokmi brat Peter Dubec pripravil praktické rady pre našu službu v modlitebných skupinkách. Aj po tých rokoch sú stále rovnako aktuálne, preto vám ich tu uvádzame v nezmenenej formulácii a prajeme úžitok a požehnanie z čítaného a praktizovaného.

Úloha

Brat generálny biskup (Július Filo) vyzdvihol vo svojej knihe *Horizonty obnovy cirkvi* význam modlitebných skupiniek.

Synoda vyzvala Modlitebné spoločenstvo (MoS) k modlitbám za rodiny v cirkvi.

Z toho vidíme, že modlitby v spoločenstve majú význam a moc. Preto ľudia, ktorým ide o dobrú vec, im napomáhajú.

Počas minulého režimu však bola silná snaha obmedziť cirkev len na kostol a nedovoliť prácu v spoločenstvách, preto je nevyhnutné začať odznova.

K tomu sa pridali ešte búrlivé zmeny: kým počas prvej republiky žila cirkev ešte v dobách silnej rodiny a tradície, odvtedy prešla moderná, aj postmoderná spoločnosť a po udalostiach z 11. 9. 2001 ľudstvo hľadá novú stabilitu a tvár.

Týmto novým podmienkam sa musí prispôbiť aj cirkev, aby sa nestala *starým mechom na nové víno* (Lk 5,37-38). Na druhej strane však vidíme, že snaha o niečo nové je vlastne snahou o obnovu skutočnej kresťanskej tradície opísanej v Biblii.

Skúsenosti z našich zborov hovoria, že niektoré odumierajú, živoria, kým iné rastú a prinášajú plody Ducha. Práve u tých druhých často vidíme živé spoločenstvá v podobe malých skupiniek, ktoré sa stretávajú v rámci MoS, SEM, SEŽ a podobne.

Tento text chce byť inšpiráciou, ale aj poučením pre tých, ktorým leží na srdci naša cirkev, ale aj šťastie ľudí v ich blízkosti.

Čoho sa vyvarovať?

„Dbajte, aby nikto nevypadol z milosti Božej; aby nevyrástol ako nejaký horký koreň a nepôsobil trápenie a aby sa ním mnohí nepoškvrnili“ (Žid 12,15).

Vyvarujeme sa súdenia (iných) kresťanov (politikov, zlých šoférov, podnikateľov, svokry...), nech sa skrýva za akékoľvek pekné pomenovania. Keď niekto začne s kritikou, môže strhnúť aj ostatných a z láskyplnej skupinky vznikne svorka vlkov.

Nie je najvhodnejšie použiť autoritu a zastaviť takúto diskusiu, pretože ľudia si to nevypovedané ponechajú v srdci a ešte dlho môže doznievať odsúdenie nielen tých „zlých“ kresťanov, ale aj vedúceho skupinky. Na druhej strane je však lepšie, keď zastavíme rozvášnenú diskusiu skôr, než zachváti všetkých.

Dôležité je, aby sa niekto v duchu modlil za utíšenie mysle a oslobodenie od nelásky. Moderátor by mal vedieť povedať tomu, čo začal s kritikou: *„Je dobré, že si si to všimol. Teraz si skúsme tvoj postreh analyzovať a hlavne zamyslieť sa nad tým, ako pomôcť tým ľuďom, čo pozitívne urobiť, aby sa im to nestávalo...“* Potom prípadne navrhnúť modlitby, pred ktorými sa zaspieva chvála.

Čo podporiť?

- Vyznávanie Boha, Jeho lásky a starostlivosti. Svedectvá o živote v Kristu, ale aj o následkoch toho, keď človek odpadne.
- Prácu na očistení vlastnej mysle: najlepšie je vyznávať, ako som mal zlé myšlienky, ako som odsudzoval niekoho, ale s pomocou Ducha Svätého mi prestali takéto myšlienky prúdiť hlavou a mal som viac miesta na lásku.
- Iniciatívy, ktoré sú plodné a vedú k rozširovaniu činnej lásky a k zvestovaniu evanjelia.
- Spoločenstvo vo vzájomnej láske.

Ako často sa stretávať?

Stretnutie s kresťanmi je stretnutie s Kristom, so zdrojom života, so zdrojom sily pre plný život. U Lukáša (8,5) sa píše o štyroch pôdach. Tri z nich predstavujú povahu poslucháča, ktorá nedokáže dlho udržať vypočuté Slovo, kým tá štvrtá predstavuje poslucháča, ktorý si pamätá počuté a zavádza to do života.

Treba si uvedomiť, že v každom z nás sú zastúpené všetky štyri z nich. Keď si posvietime na svoje vnútro, musíme si priznať, že niekedy vypočutá kázeň zanecháva trvalú stopu v duši, ale veľmi často zabúdame a nemáme dostatok sily, aby sme prinášali ovocie Ducha dlhú dobu.

Práve preto je dôležité obnovovať v sebe duchovné sily, ktoré môžeme načerpať iba skrze Božieho Syna. A On je tam, kde sa dvaja-traja stretnú v Jeho mene.

Sú ľudia, ktorí dokážu v sebe udržať Slovo dlhý čas. Takí môžu duchovne prežiť bez stretnutia v spoločenstve kresťanov celé týždne. Na nich je však, aby rozdávali skúsenosti ďalej. Ja osobne vnímam, že keď nechcem iba živiť, potrebujem dve-tri stretnutia do týždňa. Bohoslužby v kostole, stretnutie v spoločenstve a prípadne stretnutie na modlitbách. Potreba stretávať sa teda nie je vyjadrením pýchy, ale pokory: „Potrebujem sa stretávať s kresťanmi, pretože som nedokonalý a potrebujem pravidelný prísun duchovnej potravy.“

- Biblické stanovisko zo Skutkov 2,46n: v apoštolskej dobe sa kresťania stretávali v chráme a po domoch **každodenne**.
To neznamená, že každý deň máme ísť do kostola, alebo každý deň viesť skupinku. Stačí mať spoločenstvo s manželským partnerom, s deťmi, navštíviť niekoho – buď brata, alebo človeka, ktorý to potrebuje.
- Dobré je, keď človek prijíma aj dáva. Napríklad na skupinke načerpať a druhý deň navštíviť človeka, ktorý potrebuje povzbudenie, alebo na bohoslužbe načerpať a odovzdať na skupinke.
- Základným poznávacím znakom kresťanstva je vzájomná láska. Tá sa však nedá naučiť inak, ako pri jej prežívaní v spoločenstve kresťanov. Práve preto cirkev ani nevyzerá ako cirkev, pokiaľ je bez pravidelného stretávania, na ktorom sa ľudia navzájom otvárajú a prejavujú si lásku aj napriek nezhodám a hľadajú spoločne vzťah s Bohom.
- Spoločenstvo by nemalo byť založené len na množstve modlitieb, ale malo by byť akousi rozšírenou rodinou – keď sme Božie deti, sme súrodenci. Je dobré napríklad pomáhať si s malými deťmi, ísť na výlet, pomôcť si po maľovaní, zahrať si futbal... Takéto spoločenstvo je výborné hlavne v mestách, kde sa ľudia prisťahujú za prácou a potom roky hľadajú bližších priateľov. Pokiaľ by bol život v celej cirkvi rozprúdený, nemusel by sa nikto báť, že bude sám, pretože v každom meste by našiel bratov a sestry ochotných prijať ho.

Delenie skupinky (bunky)

Ak organizmus žije, bunky rastú a delia sa. Päť zakladajúcich členov k sebe privedie ďalších dvadsať ľudí a atmosféra už nie je taká intímna – je čas na rozdelenie. Vzniknú 2-3 menšie bunky, ktoré sa začnú stretávať napríklad v stredu. Rozdeľia sa do nich aj piati zakladajúci členovia, pretože je dobré, aby v každej bol niekto s dlhými skúsenosťami. Ale títo piati sa môžu schádzať napríklad v pondelok, prípadne celá 25-členná zostava si môže raz za mesiac usporiadať spoločné stretnutie.

Bunka nemôže žiť bez tela ani mimo tela. Rovnako skupinka nežije sama pre seba, ale pre zbor, pre cirkev (spoločenstvo) i pre Cirkev (Telo Kristovo).

Spory s ostatnými členmi zboru

„Nech je každý človek rýchly, keď treba počúvať, pomalý, keď má hovoriť, a pomalý k hnevu“ (Jk 1,19).

„Nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba“ (Fil 2,3).

„Potom im povedal: Všimnite si, čo počúvate! Akou mierou meriate vy, takou vám bude namerané, ešte vám aj pridajú. Lebo tomu, kto má, bude dané, ale tomu, kto nemá, vezmú aj to, čo má“ (Mk 4,24n).

Nikto nie je dokonalý, a preto bude dochádzať k sporom. Niekedy je pravda na našej strane, niekedy na strane tých, čo sú proti nám. Musíme jemne rozlišovať a dobre počúvať, pretože nikto si spontánne neuvedomí svoj omyl. My nie sme výnimkou. Preto je dobré študovať vhodnú literatúru, navštevovať konferencie a hlavne počúvať ľudí vo svojom okolí.

Čítal som vizitku jedného obchodníka, na ktorej bolo napísané: *„Keď sa vám na nás niečo páči, povedzte to všetkým; ak sa nepáči, povedzte to nám.“* Buďme aspoň takí múdri ako on a s vďakou prijímajme kritiku, ale naučme sa aj kultivovane vysvetliť, keď niečo robíme dobre, ale druhí nás nechápu.

Každý rozhovor radšej začínajme slovami: *„Je niečo, čo by si mi chcel povedať?“,* než *„Musím ti povedať!“*

Vyhýbajme sa sporom s farárom – často je lepšie obrátiť sa na vedenie MoS, aby sa farár (kaplán, biskup) so skúsenosťami v MoS porozprával s vaším farárom.

Ak vás preklínajú, žehnajte im, ako nám kázal Pán Ježiš (Mt 5,44), požehnanie totiž robí človeka lepším.

Modlitby za stretávanie

Členovia by sa mali rozhodnúť pre modlitby za skupinku a jej stretnutia. Malo by ísť o pravidelné stíšenie, napr. každý deň o 20:00 a pod. Je dobré, keď sa človek modlí sám, ale lepšie, keď sa kvôli tomu dvaja-traja priatelia aj stretnú, prípadne si zatelefonujú – *„idem sa modliť“*.

Program skupinky

Nie je to dogma, ani predpísaná agenda, ale výsledok skúseností. Program sa dá obohatiť ďalšími prvkami, alebo naopak dá sa zredukovať napr. na chvály a modlitby, keď je málo času. Ideálna dĺžka je cca dve hodiny, pričom sa počíta aj s úvodnou časťou, keď ľudia postupne prichádzajú a rozprávajú sa, aj so záverom, ktorý tiež prechádza do uvoľnenia.

- Roztápanie ľadov

Každý človek si okolo seba buduje ochranný štít. Sme voči sebe chladní, aby sme tak predišli sklamaniu.

Živé spoločenstvo však nemôže byť bez vzájomnej dôvery. Preto je na úvod dobré sústrediť sa na veci, ktoré uvoľnia atmosféru. Dobré je všimnúť si ľudí, pochváliť, čo majú oblečené, že sa usmievajú, alebo naopak, že dokážu hlboko prežívať aj starosti, pretože kresťan sa nevyhýba ani starostiam (Rim 12,15: „**Radovať sa s radujúcimi a plakať s plačúcimi**“). Okrem privítania je dobré vyniesť na povrch niektoré svoje problémy, ktoré rieši vedúci, ľahšie pokánie. Svedectvo o Božej moci je dobré.

Rizikom tejto fázy je, že pohltí všetok čas – aj čas na modlitby. Je to hlavne vtedy, keď sa členovia nestretávajú inde než na skupinke a potom si majú veľa čo povedať. Dôležité je preto viesť ľudí k tomu, aby sa stretávali navzájom a budovali priateľstvá.

Koordinátor by sa mal radovať aj z rozhovoru, pretože ľudia tak pochopia, že Božie kráľovstvo sa prejavuje vzájomnou láskou – budovaním vzťahov a že cirkev je aj miestom, kde sa môžu ľudia vyrozprávať. Mal by sa však modliť, aby bol Boh viac prítomný a tiež by mal vstupovať nenásilne do rozhovoru a usmerňovať ho k Bohu. Osvedčilo sa tiež dať „budík“, ktorý zapíska, keď je už čas na modlitby.

Pokiaľ sú v skupinke niekoľkí členovia, ktorým ide hlavne o rozhovor s Bohom, môžu sa stretnúť ešte pred začiatkom a tam sa modliť za dobrý priebeh skupinky.

- **Privítanie a prosba o požehnanie od Boha.** Vhodné je poďakovať sa za prítomných, podľa možností tak, aby z toho nebolo cítiť formálnosť.

- Biblický úvod („jednohubka“)

Je dobré, keď sa každému členovi skupinky dá možnosť (ale trochu aj povinnosť), aby povedal (prečítal) krátku úvahu – na každom stretnutí jeden člen. Buď je to verš z Biblie, ktorý ho zaujal, alebo taký, ktorý považuje za potrebný pre skupinku, aby ho počula. Môže to byť aj úryvok z knihy, ktorú prečítal.

Jeden z členov skupinky by mal mať zodpovednosť určiť, kto si pripraví úvod na budúce stretnutie.

- Chvály

V Žalmoch sa dočítame, že chvály patria k najdôležitejším prvkom duchovného života.

Niektorí kresťania pod pojmom chvála myslia spievanie duchovných piesní, čo robia preto, lebo sa to má. Tento postoj nie je zlý – vidieť v ňom pokoru: „*Robím to, čo odo mňa Boh chce, aj keď nechápem prečo.*“

Keď však chceme naplniť najväčšie z prikázaní – „**milovať budeš Pána, svojho Boha, z celej svojej duše, z celého svojho srdca, z celej svojej mysle a z celej svojej sily**“, tak musíme ísť hlbšie. Chvála je vyjadrením tejto lásky a teda tiež vyžaduje, aby sme jej venovali svoj rozum, cit, úsilie... Oplatí sa to.

Chváliť Tvorcu znamená aj chváliť Jeho dielo. Majme oči otvorené pre krásy tohto sveta, ktorý Boh stvoril. Keď necháme svoju dušu otvorenú pre túto krásu, pochopíme, ako nebeskému Otcovi záležalo na každom človeku, pretože všetci môžeme prežiť nádherný pocit zo stvorenia, či pozorujeme hviezdy, snehové vločky alebo kvet. Každý takýto zážitok nás povedie od zúfalstva k nádeji a k chvále, k zlepšeniu vzťahu so Stvoriteľom, pričom práve tento vzťah je rozhodujúci pre vypočutie modlitby.

Súčasťou chvály je aj vďaka za rodičov, manžela, manželku, príbuzných, kolegov... Človek, ktorý sa venuje chvále povrchne, často nachádza na ľuďoch vo svojom okolí viac zlého než dobrého. Musíme si však uvedomiť, že Boh sa stará o to, aby sme mali okolo seba tých ľudí, ktorí nás privedú k naplneniu života a ku šťastiu. Poznám dve ženy, ktoré sedeli v jednej kancelárii, nenávideli sa, ale keď uverili Bohu, veľmi sa zbližili. Chváľme teda Pána aj napríklad za manželku, s ktorou sa hádame. Chváľme nielen formálne („*Tak teda poviem Bohu, že za ňu ďakujem, keď už musím.*“), ale snažme sa pochopiť, prečo je tá žena pre mňa naozaj najlepšia. Keď to svojím rozumom nevieme chápať, modlime sa, aby nám Boh dal múdrosť.

Nájďme každú dobrú vlastnosť ľudí vo svojom okolí (aj medzi členmi skupinky) a ďakujme za to Bohu. Tak naplníme aj druhú časť najväčšieho prikázania: ***miluj svojho blížneho ako seba samého.***

Modlitby vďaka spojme s piesňami a chvály sú na svete.

- Hlavné slovo

O tom, že biblický text a výklad sú dôležité, nemusíme nikoho presviedčať. Dôležité je vyberať témy, ktoré sa týkajú každodenného života kresťanov, hlavne tých, čo tvoria skupinku. Ten, čo slúži Slovom, by mal poznať problémy svojich blížnych a mal by nájsť spôsob, ako im dať tie správne informácie a pritom nezraniť.

Slovo môže byť rozdelené na motivačnú kázeň a vyučovanie. Pri vyučovaní je samozrejme použiť Bibliu, ale popri nej aj knihy, ktoré ju pomáhajú vykladať a aplikovať do života, ako napríklad *Horizonty obnovy cirkvi*, ktorá je napísaná veľmi trizvo a odborne, ale má aj výhľad do budúcnosti a čo je dôležité – vyšla z pera generálneho biskupa, teda je spojená s autoritou. Dobrá je aj *Škola modlitby*, ktorú vydal pred časom Transciscus.

Motivačná kázeň sa môže zakončiť výzvou, napríklad: „*Kto cíti, že potrebuje viac posilnenia..., kto očistenie od hriechu...*“, a modlitbou.

Božie Slovo samozrejme nesmie byť uzavreté len do tohto vyhradeného času. Verš z Biblie môže uvádzať modlitby, pieseň a podobne.

- Diskusia

Pri nej je dôležité dodržať časový rámec. Na jednej strane je totiž preto dôležitá, aby každý mohol prispieť svojimi darmi k Slovu, aby sa vysvetlili tie časti, ktoré ostali nepochopené. Na druhej strane diskusia dáva priestor „telu“. Človek chce

presadiť svoje názory, svoju múdrosť, aby sa tak cítil dôležito. Preto treba nechať hovoriť každého, ale len obmedzený čas – vysvetliť, že všetci by mali hovoriť.

Pokiaľ niekoho zastavujeme, treba ho aj pochváliť za to, čo povedal dobre. Treba sa venovať zvlášť ľuďom, ktorí sú tichší. Nie nasilu, ale jemne motivovať, ale aj dávať najavo, že pozorný poslucháč, ktorý sa snaží prijať to, čo bolo povedané, je často cennejší ako ten, čo veľa rozpráva.

Osobne mám skúsenosť, že keď som sa pri kázni stotožnil s niektorou postavou (často farizej, hriešnik a pod.) a Ježiš akoby hovoril o mne, tak som našiel v sebe skryté hriechy. Mohol som ich lepšie vyznať a prijať oslobodenie. Diskusiu je preto dobré viesť aj týmto smerom. Vyzvať prítomných, aby sa podelili o to, čo ich oslovilo, čo im bolo osvietené v duši, aký nedostatok si uvedomili a potom sa prípadne modliť za oslobodenie od hriechu.

Diskusiu môže prípadne moderovať iný človek než ten, čo si pripravil Slovo.

- Modlitby

Okrem toho, že majú vyhradenú túto časť programu, modlitby samozrejme patria všade: do privítania, do chvál, do kázne...

Modlitby sú jednak spontánne (čo kto cíti, alebo myslí, že by mal predložiť pred Boha) a jednak vedené – moderátor povie témy, za ktoré sa modliť.

Tu treba opäť myslieť na ľudí, ktorí sa nevedia otvoriť pred kolektívom. Moderátor by sa mohol každého osobne v tichosti opýtať po príchode, či nepotrebuje modlitbu za niečo. Rovnako je dobré mať papieriky a schránku, do ktorej by sa vhodili námety na modlitbu. Moderátor modlitieb by sa potom opýtal: *„Je tu niekto, kto potrebuje modlitbu za...?“*

- Pohostenie

Nejde ani tak o jedlo, ako o vzájomné rozhovory, keď už nemá taktovku moderátor, ale vládne uvoľnená atmosféra.

Tu je však riziko, aby sa nedostala do popredia naša samolúboosť a aby nevznikli závody v tom, kto čo prinesie, kto upečie krajšie zákusky a tak. Potom sa chudobnejší cítia zle. Spoločenstvo v cirkvi by nemalo byť založené na tom, že sa niekto predvádza bohatým pokrmom, pretože to pripomína situáciu v 1K 11, keď Pavol napísal: *„Alebo či cirkev Božiu chcete znevážiť a zahanbiť tých, čo nič nemajú?“*

- Záver

Jedna, dve piesne, požehnanie, modlitba na záver. Nie je nutné, aby všetci po závere odišli. Ak je skupinka vo vlastných priestoroch, môžu niektorí odísť, iní ešte ostať a rozprávať sa, modliť...

Peter Dubec

Nech nás Pán vedie ku láske k dorastu

Šaul odrádzal Dávida: „Nemôžeš ísť k tomu Filištíncovi a bojovať proti nemu. Si ešte len chlapec a on vojenčí od mladi.“... **Dávid pokračoval:** „Hospodin, ktorý ma vytrhol z pazúrov leva a medveďa, vytrhne ma aj z ruky tohto Filištínca.“ **Nato Šaul povedal Dávidovi:** „Choď a Hospodin nech je s tebou!“ (1Samuelova 17,33.37)

Keď človek prestáva byť dieťaťom, nemá to jednoduché. Začína si uvedomovať seba. Má obrovské plány, ale ešte málo sily a skúseností. Napriek tomu ho Boh už miluje a má s ním Svoje zámery. U Dávida sa začínali naplňať veľmi rýchlo.

U Jozefa prišli najprv sny a až po desaťročiach boli naplnené. Ale som presvedčený, že Boh vie o každom človeku a už v puberte na ňom pracuje a pestuje niečo dobré, hoci navonok to ešte nevidíme.

Otvorme svoje srdcia pre dorastencov. Naučme sa im rozumieť, odovzdať im lásku a modliť sa za nich. Viem, že je to náročné. Naša stará prirodzenosť býva trochu na nože vo vzťahoch starší versus puberta.

Ak sú príliš ostrí, nechajme sa viesť Kristom, aby sme vedeli nastaviť aj druhé líce. Ak sú príliš iní, majme pochopenie pre ich vek, keď zažívajú zmeny a pripravujú sa na svoje budúce povolanie rodičov, keď budú tvoriť niečo nové: Nové vzťahy, novú rodinu. Novú službu v Cirkvi.

Modlime sa za nich a s nimi, aby sa to od nás naučili, aby videli svedectvá viery, keď Pán odpovie na naše prosby.

No a modlime sa aj za naše spoločenstvo, nech vieme pre dorast pripraviť niečo dobré. Možno letáčik, možno aktivitu, aby spoznali dôležitosť modlitby v spoločenstve.

Peter Dubec

Aký máme vzťah ku zvieratám?

Pán Boh spolu s človekom stvoril a postavil na túto zem aj zvieratá. A človeku jasne určil, ako sa má ku nim správať. Je to napísané na prvej stránke Biblie, v Prvej knihe Mojžišovej 1,28. Tu je jasne napísané, že má nad nimi panovať: **„Potom ich Boh požehnal a riekol im: Plodte a množte sa a naplňte zem; podmaňte si ju a panujte nad morskými rybami, nad nebeským vtáctvom a nad každým živočíchom, čo sa hýbe na zemi!“**

No aká je situácia dnes? Zviera sa stáva nie sluhom, ale stáva sa spoločníkom a mnohé zvieratá, ktoré sú novodobými zákonmi chránené, ohrozujú život človeka.

Sú dva druhy zvierat: užitočné (ktoré pomáhajú človeku) a divé, voľne žijúce (ktoré môžu aj človeku ohroziť život). Aký je svet krásny, keď Pán Boh stvoril toľko druhov aj pekných zvierat, no žiaľ, s niektorými sa nedá žiť v spoločenstve,

a preto musia žiť vo voľnej prírode. Aký je Pán Boh dobrý – On stvoril aj leva, ktorý dostal za úlohu starať sa o zdravotný stav zvierat okolo neho, a tak slabé, staré a choré sú jeho korisťou.

Počul som, že už aj na Slovensku je niekoľko bohatých ľudí, ktorí v kletke chovajú aj levy. Čo sa môže stať, keď takýto lev zničí kletku a dostane sa na slobodu?

Niekedy, keď pozerám televízne noviny, mám dojem, že to už nie sú správy o ľuďoch, ale o zvieratách. Dozviem sa, kde napadol medveď človeka, kde jelene zničili kukuričné pole, ako chrániť žaby a sysle. Ako labute zničili makové pole a tam sa nadrogovali a ostali tam ležať.

V Slovenskom rozhlase sú už pravidelné relácie ako krmiť, cvičiť a liečiť psy a mačky. Ba dokonca už sú v Bratislave (a zrejme aj inde) aj štúdiá, kaderníctva a kliniky pre psy a mačky.

Ako včelár mám informáciu, že veľa včelárov, ktorí mali včely v lese alebo pri lese, museli zrušiť chovy, lebo ich poškodil medveď. On, chudáčik, ani za to nemôže, lebo on to má už v mene MED + VEDIETĚ.

Prečo sa odporúča deťom, aby chovali doma zvieratká?

Budú mať menej času na mobil.

Vyžaduje si to pravidelnú každodennú starostlivosť o zvieratko, čím sa deti učia zodpovednosti. Ale stáva sa, že keď ich to prestane baviť, starajú sa o zvieratá potom rodičia.

Nakoľko domáce zvieratko sa dožíva len 6-10 rokov, prichádza dieťa do styku aj so smrťou.

Teraz je dôležité, aké zvieratko dovoliť dieťaťu chovať. Ideálne by bolo chovať tzv. úžitkové zviera, z ktorého by bol aj nejaký úžitok. Napríklad sliepky, kačice a podobne. Ale pre podmienky v bytovkách je najvhodnejší pes a mačka, hoci aj tie dokážu otravovať život susedom.

Keď som bol na Ukrajine, tak som počul, že jedna rodina v činžiaku chovala na balkóne na siedmom poschodí aj prasiatko. Vôbec nemali starosť o jeho stravu, susedia im nanosili dosť kuchynských zvyškov.

My ako veriaci ľudia sa snažme mať správny vzťah aj ku zvieratkám. Som presvedčený, že ľudia tohto sveta nepoznajú ten na začiatku citovaný text (1Moj 1,28).

Diablovi ide v posledných časoch o to, aby staval ľudí proti sebe – aj veriacich. Dnes je veľa organizácií, ktoré sa až príliš starajú o zvieratá, ale sú to poväčšine ateisti, ktorí nerozumejú Božiemu Slovu a nútia nás podriaďiť sa ich názorom. My uznávame Boží poriadok, a tam je jasne napísané, že zvieratká majú človeku slúžiť a človek má nad nimi múdro panovať, a nie sa im podriaďovať.

Lubomír Ďuračka st.

ODKAZY VEDENIA MoS

- ❶ **Prihlášky** za členov a zmeny hláste Ľuboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS – ecav@rankovce.sk.
- ❷ Svoje príspevky (vo výške 10,- € na člena, resp. 7,- € iba za odber časopisu) posielajte zásadne na tento účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032. V prípade hromadných platieb treba poslať menoslov platiteľov hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 044 45 Rankovce.
- ❸ Vďaka Božej milosti už vyšla ročenka **Tesnou bránou 2026** a mnohé zbory si ju už objednali. Prosme Pána, aby pomohol všetkým zodpovedným, aby pomohli svojim dostať sa ku tomuto dennému čítaniu. Čím viacerí sa budeme aj pomocou TB denne stretávať s Božím Slovom, tým väčšie požehnanie bude od nás zažívať naše okolie.
- ❹ Každoročný **Biblicko-rekreačný týždeň v Herľanoch** bude v termíne 6. – 10. 10. 2025, téma: *Eliášov šelest*. Bližšie údaje a prihláška sú uprostred čísla. Prosme Pána o Jeho pomoc pri príprave aj realizácii.
- ❺ Prosme Pána o ochranu a požehnanie **rodín našich ordinovaných**, ale aj iných zborových predstaviteľov. Vidíme, že Boží a náš nepriateľ satan sústreďuje svoje zákerné útoky na rodiny našich súrodencov vo viere.
- ❻ Blíži sa termín **našej konferencie**. Prosme Pána o Jeho vedenie a múdrosť pri výbere miesta, témy aj tých, ktorí nám budú slúžiť. Aby aj táto naša akcia mohla byť mnohým na veľké požehnanie.

Prosme aj za dobrú prípravu a službu našich **tlačených materiálov**: náš MoSt, mesačník Cestou Svetla, Tesnou bránou a rôznej kresťanskej literatúry.

Zažívame znovu veľké útoky toho zlého pri ich príprave – preto MoSt aj Cestou Svetla stále viac meškajú.

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M. Lipták; ViViT s.r.o., Krvavé pole 28, 060 01 Kežmarok, tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk

Grafická úprava: Jana Nemcová; **Tlač a spracovanie:** Alfaprint, Martin